

ЗМІСТ

Поезії

Contra spem spero! ~~~~~	9
Тиша морська ~~~~~	11
«Стояла я і слухала весну...» ~~~~~	15
«Хотіла б я піснею стати...» ~~~~~	15
Давня весна ~~~~~	16
«Слово, чому ти не твердая криця...» ~~~~~	17
«Як дитиною, бувало...» ~~~~~	18
Мрії ~~~~~	19
«Мріє, не зрадь!..» ~~~~~	25

Драматичні твори, поеми

Лісова пісня ~~~~~	27
Одержима ~~~~~	153
Кассандра ~~~~~	185
Бояриня ~~~~~	307
Давня казка ~~~~~	389

**ЗІ ЗБІРКИ
«НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ»**

**ЗІ ЗБІРКИ
«НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ»**

ЦИКЛ «ЗОРЯНЕ НЕБО»

Contra spem spero!*

Гетьте, думи, ви хмари осінні!
То ж тепера весна золота!
Чи то так у жалю, в голосінні
Проминуть молодії літа?

Ні, я хочу крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Жити хочу! Геть, думи сумні!

Я на вбогім сумнім перелозі
Буду сіять барвисті квітки,
Буду сіять квітки на морозі,
Буду лить на них сльози гіркі.

І від сліз тих гарячих розтане
Та кора льодовая, міцна,
Може, квіти зійдуть – і настане
Ще й для мене весела весна.

Я на гору круту крем'яную
Буду камінь важкий підіймать
І, несучи вагу ту страшную,
Буду пісню веселу співать.

* Без надії сподіваюсь! (Лат.)

В довгу, темную нічку невидну
Не стулю ні на хвильку очей —
Все шукатиму зірку провідну,
Ясну владарку темних ночей.

Так! я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Буду жити! Геть, думи сумні!

[2 травня 1890 р.]

ЦИКЛ «КРИМСЬКІ СПОГАДИ»

Тиша морська

В час гарячий полудневий
Виглядаю у віконце:
Ясне небо, ясне море,
Ясні хмарки, ясне сонце.

Певно, се країна світла
Та злотистої блакиті,
Певно, тут не чули зроду,
Що бува негода в світі!

Тиша в морі... ледве-ледве
Колихає море хвилі;
Не колишуться од вітру
На човнах вітрила білі.

З тихим плескотом на берег
Рине хвилечка перлиста;
Править хтось малим човенцем, —
В'ється стежечка злотиста.

Править хтось малим човенцем,
Стиха весла підіймає,
І здається, що з весельця
Щире золото спадає.

Як би я тепер хотіла
У мале човенце сісти
І далеко на схід сонця
Золотим шляхом поплисти!

Попливла б я на схід сонця,
А від сходу до заходу,
Тим шляхом, що проложило
Ясне сонце через воду.

Не страшні для мене вітри,
Ні підводні каміння, –
Я про них би й не згадала
В краю вічного проміння.

Євпаторія,
1890 р., 16 серпня